

Tydzień z Maryją

Nr 39/2021 (172)

I Niedziela Adwentu
28.11.2021

Z niedzielnej liturgii Mszy Świętej

1. czytanie (Jr 33, 14-16): Jezus, potomek Dawida

Mateusz Ewangelista podaje (prawny) rodowód Jezusa poprzez linię jego przybranego ojca Józefa. Ta linia sięgająca królów Judy wskazuje na to, że gdyby w czasach Jezusa w Izraelu był prawowity król, to właśnie byłby nim Józef. Jezus dziedziczyłby tron właśnie po Józefie. Zakładając, że ten tok myślenia jest poprawny, należy uznać, że legalne prawo do tronu Dawida ciągle odnosi się i spoczywa w Jezusie i nigdy nie przeszło na kogoś innego. Mateusz zaczyna swoją genealogię od Abrahama podkreślając tym żydowskie pochodzenie Mesjasza.

Głównym celem genealogii Mateusza było pokazanie Jezusa jako króla żydowskiego i nadziei Izraela.

Mateusz mówi także, że rodowód Jezusa dzieli się na trzy równe części. „Tak więc wszystkich pokoleń od Abrahama do Dawida jest czternaście, od Dawida do uprowadzenia do Babilonu – pokoleń czternaście; od uprowadzenia do Babilonu do Chrystusa – pokoleń czternaście” (Mt 1, 17). Czternaście jest podwojeniem siódemki, symbolizującej doskonałość i przymierze. W gematrii 14 jest liczbą imienia króla Dawida.

2. czytanie (1 Tes 3, 12 - 4, 2): *Marana-tha* - przyjdź Panie Jezu

Autorem Listów do Tesaloniczan jest apostoł Paweł. List ten napisany około 50 r. powstał, aby umocnić w wierze członków gminy w Tesalonice. W kościele w Tesalonice istniało błędne zrozumienie tematu powtórnego przyjścia Chrystusa. Paweł w swoim liście pragnął ich pouczyć odnośnie tego zagadnienia.

W związku z pytaniami dotyczącymi losu zmarłych, Paweł rozwija w liście szczegółowo naukę o zmartwychwstaniu, mówi o losie zmarłych i o przyszłej paruzji (4,13 - 5,11).

W starożytnej grece *parousia* oznacza po prostu być obecnym albo przybyć. Paruzja była świętem ludowym związanym z uroczystą wizytą władcy w jakimś mieście. W czasach chrześcijańskich (w IV w.) termin nabiera znaczenia religijnego. Wskazuje na Chrystusa, który przyjdzie niezwłocznie: *Marana tha*. W 1 Tes 3,13 Apostoł Paweł przedstawia Pana Jezusa jako sędziego – przewodniczącego trybunału. Przed tym trybunałem muszą stanąć wszyscy ludzie bez wyjątku. Apostoł prosi jednak Pana, by umocnił serca chrześcijan na ten szczególnie moment: *abyście byli nienaganni w świętości wobec Boga, naszego Ojca, gdy przyjdzie nasz Pan, Jezus, w otoczeniu swoich świętych*.

Marana-tha, przyjdź Panie Jezu, czekamy na ten piękny dzień Twego powtórnego przyjścia na końcu czasów. Przyjdź niezwłocznie i ostatecznie. Daj nam nową ziemię i nowe niebo – przywróć harmonię raj, wieczną szczęśliwość bycia z Tobą i oglądania Ciebie „twarzą w twarz”. Nic piękniejszego nie może się nam przydarzyć! Bądź więc nam Emanuelem – Bogiem z nami!

21 listopada - Ofiarowanie Najświętszej Maryi Panny

W dawnych czasach istniał wśród Żydów zwyczaj religijny, polegający na ofiarowywaniu dziecka służbie Bożej. Dziecko, zanim ukończyło piąty rok życia, zabierano do świątyni w Jerozolimie i oddawano kapłanowi, który ofiarowywał je Panu. Zdarzało się czasem, że dziecko pozostawało dłużej w świątyni i uczyło się służby dla sanktuarium. Jak głosi tradycja, Święta Anna złożyła obietnicę, że jeśli urodzi dziecko, odda je na służbę Bogu. Ewangelie nie mówią dokładnie, kiedy miało miejsce ofiarowanie Maryi, prawdopodobnie stało się to, gdy Maryja miała trzy lata. Rodzice oddali ją wówczas kapłanowi Zachariaszowi, który kilkanaście lat później stał się ojcem św. Jana Chrzciciela. Według niektórych autorów Maryja pozostała w świątyni około 12 lat.

Chociaż wspomnienie to nie ma żadnego potwierdzenia historycznego, przynosi ono ważną refleksję teologiczną: Maryja przez całe życie była oddana Bogu. Do swojej misji Maryja przygotowywała się bardzo pilnie i z całym oddaniem - o czym świadczą chociażby jej własne słowa wypowiedziane do Gabriela: „Oto ja, służebnica Pańska” (Łk 1, 38). W naszych czasach nie ma już zwyczaju ofiarowywania swoich dzieci Bogu na służbę w świątyni. Wszyscy jednak zostaliśmy niejako przedstawieni Bogu w czasie chrztu. Warto o tym pamiętać i nieustannie odnawiać w swoim życiu chęć poświęcenia siebie Bogu.

Bazylika Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny w Różanymstoku

Historia sanktuarium zaczęła się od obrazu namalowanego w Grodnie w 1652 roku przez Jana Szreterera. Obraz przedstawiał Matkę Bożą z Dzieciątkiem na ręku. Został on zakupiony przez Szczęsnego Tyszkiewicza herbu Leliwa, właściciela majątku ziemskiego zwanego Tabeszczyna lub Krzywy Stok. Wizerunek umieszczony został w domowej sypialni, gdzie domownicy zbierali się na wspólne modlitwy.

21 listopada 1658 r. w święto Ofiarowania NMP rozpoczęły się pierwsze nadzwyczajne zjawiska – zapaliła się lampka oliwna, zakwitły ususzone kwiaty w wiązku, wydzielał się niespotykany wcześniej zapach różany, słyszane były anielskie śpiewy oraz muzyka.

Dwór Tyszkiewiczów stał się celem licznych pielgrzymek, dlatego na przełomie roku 1660 i 1661 obraz przeniesiono do drewnianego kościoła. 21 listopada 1662 roku w dzień Ofiarowania NMP ks. Wojsznarowicz z polecenia biskupa wileńskiego Jerzego Białłozora dokonał uroczystego poświęcenia obrazu Matki Boskiej. Jeszcze w tym samym roku biskup Białłozor wyznaczył specjalną komisję, która miała zebrać wiadomości o cudach jakie dokonały się za wstawiennictwem Matki Bożej. Ponad 30 zjawisk uznano za autentyczne. Wkrótce potem opiekę nad obrazem zaczęły sprawować dominikanie z Sejn, którzy przyjechali na zaproszenie Tyszkiewiczów. W tym też czasie została zmieniona nazwa miejscowości na Różanystok.

Adwent (z łac. *adventus* - przyjście, przybycie) to w Kościele katolickim, okres pobożnego i radosnego oczekiwania na przyjście Jezusa Chrystusa. Adwent to okres, który w Kościele katolickim pełen jest symboli, znaków i zwyczajów. Wśród nich wymienić można: wieniec adwentowy, kalendarz adwentowy, lampion adwentowy, świecę roratnią, wędrującą figurę Matki Bożej.

Pierwsze ślady obchodzenia Adwentu spotykamy w IV w. między innymi w liturgii galijskiej i hiszpańskiej.

Ponadto wśród wiernych Kościoła katolickiego często praktykowanym zwyczajem jest podejmowanie postanowień. Postanowienia adwentowe to forma duchowego przygotowania do ponownego przyjścia Jezusa poprzez określone wyrzeczenie lub zobowiązanie.

Kościół świętego Andrzeja w Krakowie

Zbudowany został w latach 1079-1098 z fundacji Sieciecha, palatyna księcia Władysława Hermana. Prawo patronatu nad kościołem należało do benedyktyńskiego opactwa w Sieciechowie. Zlokalizowany w osadzie Okół, stał przy biegnącym skośnie gościńcu na miejscu którego powstała później ulica Grodzka.

Kościół św. Andrzeja jest wspaniale zachowaną budowlą w stylu romańskim, zbudowaną z kamienia, złożoną z krótkiego jednoprzęsłowego i trójnawowego korpusu. Całość wieńczą dwie wieże. Świątynia św. Andrzeja ma charakter obronny, o takim charakterze budowli świadczy grubość murów [1,6 m] oraz brak dolnych okien. Z zachodniej fasady kościoła wyrastają dwie smukłe wieże, przechodzące wyżej w ośmiobok, wypełniony na górze bliźniaczymi okienkami, które wraz z potrójnym oknem u szczytu fasady, kontrastują z ciężką masą jej dolnej części, poprzecinanej tylko w kilku miejscach wąskimi okienkami strzelniczymi. Tradycja głosi, że kościół św. Andrzeja w czasie jednego z najazdów tatarskich dał schronienie mieszkańcom Krakowa, którzy dzięki tej kryjówce uniknęli masakry, jaka rozegrała się na zewnątrz.

Relikwie świętego Andrzeja

Św. Andrzej zginął śmiercią męczeńską około 70 roku, zostając ukrzyżowany w greckiej Achai, w mieście Patras, na krzyżu w kształcie litery „X” (odtąd krzyż ten zaczęto nazywać krzyżem św. Andrzeja). W 356 roku jego relikwie przewieziono z Patras do Konstantynopola i umieszczono w kościele Apostołów. Około 1202 roku zabrali je stamtąd krzyżowcy i umieścili w katedrze św. Andrzeja w Amalfi. W XV wieku czaszkę apostoła na polecenie papieża Piusa II przeniesiono do Bazyliki św. Piotra w Watykanie. W 1964 roku papież Paweł VI nakazał zwrócić relikwię głowy św. Andrzeja chrześcijanom z Patras, a w 1980 roku arcybiskup Marsylii kard. Roger Etchegaray zwrócił Kościołowi greckiemu relikwię krzyża, na którym apostoł poniósł śmierć męczeńską.

Sandały św. Andrzeja, sprowadzone do Europy przez cesarzową Helenę, do dziś przechowywane są w katedrze w Trewirze.

Szczątki pierwszego apostoła spoczywają również w Polsce, w kościele środowisk twórczych w Warszawie. Relikwie te zostały przekazane na ręce prymasa Polski kard. Józefa Glempa podczas uroczystej liturgii w Amalfi koło Neapolu 18 października 2003 roku.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE I Niedziela Adwentu – 28.11.2021

Dziś I Niedziela Adwentu. Roraty od poniedziałku do piątku o godz. 18:00, a w sobotę o godz. 7:00.

Poświęcone oplatki będzie można nabyć w naszym kościele przez cztery kolejne niedziele Adwentu po każdej Mszy świętej. Przedstawiciele Rady Parafialnej będą też rozprawdzać **świece Caritas Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom.**

W tym tygodniu **pierwszy piątek miesiąca.** Okazja do spowiedzi św. od godz. 16:30.

Odwiedziny chorych z sakramentami św. po wcześniejszym zgłoszeniu przez rodzinę w sobotę (4.12) od ok. godz. 9:00.

Nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca w sobotę (4.12) o godz. 17:00.

Zbliża się dzień św. Mikołaja, na który czekają zwłaszcza dzieci. Zapraszamy wszystkich najmłodszych na **spotkanie ze św. Mikołajem - 6 grudnia po Mszy św. wieczornej.** Wszystkie grzeczne dzieci otrzymają od tego hojnego świętego prezenty.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl.

Z naszej wspólnoty parafialnej odszedł

śp. Marek Tochowicz

Wieczne odpoczywanie racz Mu dać Panie...

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 29.11.2021	
7:00	+ Za śp. Jadwigę Trzaskę (greg. 30)
18:00	+ Za śp. Stefana Morysia w 13. rocznicę śmierci
Wtorek – 30.11.2021 – Święto św. Andrzeja, Apostoła	
18:00	+ Za śp. Andrzeja Bednarczyka
Środa – 01.12.2021 – Świętych męczenników Andrzeja Dung-Lac, prezbitera i Towarzyszy	
18:00	Dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla Ewy i Rafała w 22. rocznicę ślubu
20:00	O błogosławieństwo Boże, potrzebne łaski i dary Ducha Świętego dla Mateusza w 18. rocznicę urodzin
	+ Za śp. Helenę i Jerzego Siuszko, Helenę Pilch i zmarłych z rodziny
	+ Za śp. Helenę Molendę
	+ Za śp. Stefana Dusia w 28. rocznicę śmierci i zmarłych z rodziny Dusiów i Rokitów
	+ Za śp. Adama Nogcia
	+ Za śp. Jadwigę Trzaskę
	+ Za śp. Stefana Pateckiego
	+ Za śp. Stefana Sochę
	+ Za śp. Józefa Jaskółkę
	+ Za śp. Kazimierę Warchołą
	+ Za śp. Krystynę Leszczyńską
	+ Za śp. Zofię Binczycką
	+ Za śp. Danieł Gajda
Czwartek – 02.12.2021 – Bł. Rafała Chylińskiego, prezbitera	
18:00	+ Za śp. Stanisławę Mendel, Marię i Jana Mendel oraz zmarłych z rodziny Mendłów i Łopatków
Piątek – 03.12.2021 – Św. Franciszka Ksawerego, prezbitera	
7:00	+ Za śp. Józefa Jaskółkę
18:00	+ Za śp. Gabriela Miernika
Sobota – 04.12.2021 – Św. Jana Damasceńskiego, prezbitera i doktora Kościoła; Św. Barbary, dziewicy i męczennicy	
7:00	Za dusze w czyścisku cierpiące
18:00	+ Za śp. Stefana Sochę
Niedziela – 05.12.2021 – 2. Niedziela Adwentu	
7:00	W intencji wszystkich parafian
9:00	+ Za śp. Marię Robak
10:30	O błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski dla ks. Proboszcza z racji imienin (od parafian)
	+ Za śp. Romana i Janusza Sztydło
12:00	Dziękczynna w 19. rocznicę ślubu Barbary i Pawła z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej nad rodziną
18:00	+ Za śp. Barbarę o spokój duszy